

ІНСТРУКЦІЯ
для медичного застосування лікарського засобу
ФУРАЗОЛІДОН
(FURAZOLIDONE)

Склад:

діюча речовина: фуразолідон;
1 таблетка містить фуразолідону 0,05 г (50 мг);
допоміжні речовини: крохмаль картопляний; лактози моногідрат; кремнію діоксид колоїдний безводний; кальцію стеарат.

Лікарська форма. Таблетки.

Основні фізико-хімічні властивості: таблетки жовтого або зеленувато-жовтого кольору, з плоскою поверхнею і фаскою.

Фармакотерапевтична група.

Протимікробні та антисептичні засоби. Фуразолідон. Код ATX G01A X06.

Фармакологічні властивості.

Фармакодинаміка.

Фуразолідон – антимікробний і антипротозойний засіб, похідне нітрофурану. Порушує процес клітинного дихання бактерій, пригнічує біосинтез нуклеїнових кислот. Залежно від концентрації проявляється бактеріостатичний або бактерицидний ефект. Активний щодо грамнегативних паличок (шерпіхія, сальмонелі, шигелі, протей, клебесіла, цитробактер), грампозитивних коків (стрептококи, стафілококи), найпростіших (лямблії, трихомонади). Серед збудників кишкових інфекцій найбільш чутливими є збудники дізентерії, черевного тифу і паратифу. Слабко впливає на збудників гнійної та анаеробної інфекції. Опірність до фуразолідуна розвивається повільно. Активує фагоцитоз, не пригнічує імунну систему.

Фармакокінетика.

При прийомі внутрішньо швидко всмоктується у шлунково-кишковому тракті і розподіляється у тканині, включаючи центральну нервову систему. Терапевтична концентрація у крові зберігається упродовж 4-6 годин. Високі концентрації у крові і тканинах (включуючи нирки) не створює, оскільки значною мірою швидко метаболізується у печінці, перетворюючись на амінохідіне. Головний шлях елімінації – ниркова екскреція (65%). Частково виводиться з жовчю, досягаючи високих концентрацій у просвіті кишечнику, що дозволяє застосовувати його при кишкових інфекціях. При нирковій недостатності препарат кумулює у крові внаслідок уповільнення виведення.

Клінічні характеристики.

Показання.

Бацилярна дізентерія, паратиф, харчова токсикоінфекція, ентероколіт, лямбліоз, трихомонадний кольпіт.

Протипоказання.

Термінальна стадія хронічної ниркової недостатності, порушення функції печінки, дефіцит глукозо-6-фосфатдегідрогенази, підвищена чутливість до будь-яких компонентів препарату і нітрофуранів.

Взаємодія з іншими лікарськими засобами та інші види взаємодії.

При одночасному застосуванні фуразолідону з інгібіторами моноаміноксідаз, симпатоміметиками, трицилічними антидепресантами і харчовими продуктами, що містять тирамін, виникає ризик розвитку гіпертонічного кризу. При поєданні з хлорамфеніколом і ристоміцином підвищується ризик пригнічення кровотворення.

При одночасному застосуванні фуразолідону з амітріптиліном можливе виникнення токсичного психозу.

Аміноглікозиди і тетрациклін посилюють протимікробний ефект фуразолідону.

Засоби, що заужнюють сечу (натрію гідрокарбонат, натрію бікарбонат, ацетазоламід), знижують ефект фуразолідону, підвищуючи його виведення із сечею; засоби, що закислюють сечу, підвищують ефект препарату.

Сенсибілізує організм до алкоголю. У зв'язку з ризиком дисульфірамоподібних реакцій під час терапії фуразолідоном упродовж 4 днів після її припинення не слід вживати алкоголь.

Особливості застосування.

Ризик периферичних полінейропатій підвищується при анемії, цукровому діабеті, порушеннях електролітного балансу, гіповітамінозах В.

Для профілактики неврітів при тривалому застосуванні фуразолідон можна поєднувати з вітамінами групи В.

Фуразолідон з інгібітором моноаміноксідаз і при його застосуванні необхідно дотримуватися таких заходів безпеки, що й при застосуванні інших інгібіторів моноаміноксідаз.

У зв'язку з ризиком підвищення артеріального тиску і розвитку психічних розладів рекомендується виключити з раціону продукти, що містять тирамін та інші судинозвужувальні аміні (сир, вершки, каву, шоколад, конченості).

Не слід приймати одночасно з фуразолідоном препарати для лікування кашлю та застуди. Препарат містить лактозу, тому його не слід застосовувати пацієнтам із рідкісними спадковими формами непереносимості галактози, недостатністю лактази або синдромом глукозо-галактозної мальабсорбції.

Застосування у період вагітності або годування грудю.

Прийом препаратору у період вагітності протипоказаний. На період лікування препаратом годування грудю необхідно припинити.

Здатність впливати на швидкість реакції при керуванні автотранспортом або іншими механізмами.

Не слід застосовувати препарат під час керування транспортними засобами або роботи з потенційно небезпечними механізмами, оскільки при застосуванні препаратору можливе зниження концентрації уваги, запаморочення, сонливість.

Спосіб застосування та дози.

Дорослим і дітям віком від 8 років застосовувати внутрішньо після їди, запиваючи великою кількістю рідини (100-200 мл).

При бацилярній дізентерії, паратифі, харчовій токсикоінфекції дорослим призначати по 2 таблетки (0,1 г) 4 рази на добу упродовж 5-7 днів або циклами по 3-6 днів з інтервалом 3-4 дні. Дітям віком від 8 років призначати препарат з розрахунку 6-7 мг/кг маси тіла на добу; добову дозу розподіляти на 4 прийоми (при необхідності прийому дози менше 50 мг призначати інші препарати фуразолідону у відповідній лікарській формі та дозуванні). Тривалість курсу лікування становить 5-7 діб залежно від тяжкості захворювання, ефективності та чутливості до терапії.

При лямбліозі дорослим призначати по 2 таблетки (0,1 г) 4 рази на добу; дітям віком від 8 років препаратор призначати з розрахунку 6 мг/кг маси тіла на добу у 3-4 прийоми. Курс лікування – 5-7 днів.

При терапії трихомонадних інфекцій дорослим призначати по 2 таблетки (0,1 г) 3-4 рази на добу упродовж 3-4 днів.

При кольпітах лікування проводити комбіновано. Внутрішньо приймати по 2 таблетки (0,1 г) препаратору 3-4 рази на добу упродовж 3 днів. Одночасно у піхву вводити порошок, що містить фуразолідон з лактозою, в пряму кишку – супозиторії з препаратором.

Вищий дози для дорослих: разова – 4 таблетки (0,2 г), добова – 16 таблеток (0,8 г). Фуразолідон не рекомендується приймати довше 7 днів.

Діти.

Фуразолідон у даній лікарській формі не застосовувати дітям віком до 8 років.

Передозування.

Симптоми: гострий токсичний гепатит, гемолітична або мегалобластична анемія, лейкопенія, поліневріт.

Лікування: відміна препаратору, промивання шлунка, антигістамінні препарати, кальцію хлорид, активоване вугілля, вітаміни групи В, прийняття сольових проносних засобів, корекція водно-солевого балансу; симптоматична терапія, спрямована на підтримку життєво важливих функцій. Специфічного антидоту не існує.

Побічні реакції.

З боку шлунково-кишкового тракту: біль у животі, нудота, гіркота у роті, відсутність апетиту, блітання, діарея, анорексія, холестаз, гепатотоксичність.

З боку центральної нервової системи: головний біль, сонливість, запаморочення, периферичні нейропатії.

З боку системи крові: рідко – лейкопенія, агранулоцитоз, гемоліз в осіб із дефіцитом глукозо-

6-фосфатдегідрогенази.

З боку імунної системи: алергічні реакції, включаючи шкірний свербіж, гіперемію шкіри, крапив'янку, висипання на шкірі обличчя, тулуба і нижніх кінцівок, у тому числі плямисто-папульозні, ангіоневротичні набряки.

Інші: гіпоглікемія, ортостатична гіпотензія, забарвлення сечі у темно-жовтий колір, гарячка, слабкість, загальне нездужання.

З боку дихальної системи: рідко – гострі легеневі реакції.

Термін придатності. 3 роки.

Умови зберігання.

Зберігати в оригінальній упаковці при температурі не вище 25 °C.

Зберігати в недоступному для дітей місці.

Упаковка.

По 20 таблеток у блістері; по 1 або 5, або 10 блістерів у пачці з картону.

Категорія відпуску. За рецептром.

Виробник. ПАТ «Монфарм».

Місцезнаходження виробника та його адреса місця провадження діяльності.

Україна, 19100, Черкаська обл., м. Монастирище, вул. Заводська, 8.